

IN DIT NUMMER:**Bijdrage van:***Johan Paantjens**Jan Paantjens**Frank Rockx**Corina Tak**Ad van Tetering**Kees Groen**Anthony Crowbars**Astrid Kleuskens***Interessante info**

- Onvoorspelbaar
- Verkiezingen 3 maart
- Het warme bad gevoel
- In het Markiezaat is het CDA echt gegroeid
- De Achterban
- Een analyse

Redactie Nieuwsbrief

Kees Groen

Tel: 0165-508172

Frank Rockx

Tel: 0165-504872

Marja Koevoets

Tel: 0165-511394

Henk Grimbergen

Tel: 0165-317437

E-mail:

Marja.koevoets@hetnet.nl

VAN DE VOORZITTER

Beste CDA leden,

Het CDA Halderberge heeft de klus op 3 maart geklaard. We zijn voor het eerst sinds het bestaan van Halderberge de grootste partij en we haalden 4 zetels binnen. Een geweldige prestatie van onze mensen, mede gezien de minder gunstige landelijke trend. Op het moment dat ik dit schrijf zijn de coalitie onderhandelingen nog niet afgerond, maar de intentie is wel, dat de lokale partijen samen met het lokale CDA de komende 4 jaar in gaan. Door een lijstverbinding hebben de plaatselijke partijen 11 van de 21 zetels en met 4 zetels van het CDA is dit in totaal 15. Dit betekent een ruime meerderheid. Wie de wethouders gaan worden is nog niet bekend. Voor de leden die bij de verkiezingen op wat voor manier ook actief betrokken zijn geweest is op 5 maart een gezellige avond bij Kees Groen georganiseerd.

Het bestuur is Roeland van Woerkom kwijtgeraakt, omdat hij als nieuwkomer in de raad is gekomen. Verder is er in de raad afscheid genomen van Kees Rommens. Mede door het raadslidmaatschap van Roeland is er, naast bestaande vacatures, een vacature bijgekomen. Mocht u geïnteresseerd zijn om enkele op zich staande (ad hoc) taken binnen het bestuur op te pakken, schroom dan niet en neem contact

met een van de bestuursleden op voor nadere informatie.

De algemene ledenvergadering is medio april. Hier ontvangt u tijdig bericht over. In deze vergadering zal met name worden teruggekeken op de verkiezingen en de coalitievorming.

Veel leesplezier

Johan Paantjens

CDA

Onvoorspelbaar

Ik draai al een poosje mee in de Halderbergse politiek en heb inmiddels vijf gemeenteraadsverkiezingen meegemaakt, waarbij ik zelf kandidaat was. Ik moet u bekennen: ik vond het deze keer spannender dan ooit. De laatste weken voor 3 maart liepen de spanning en de onzekerheid over de uitslag parallel aan elkaar op. Mijn gemoedsrust werd er niet beter op toen onze fractie in de pers de suggestie deed om het flatje nabij basisschool De Reuzelaar in Hoeven eventueel te betrekken bij de bouwplannen voor een nieuwe brede school. Als door een wesp gestoken reageerde Hoeven 2000 furieus op ons plan en maakte dit onderwerp op de valreep speerpunt van hun campagne. Daarbij schuwden zij geen enkel middel om hun ongenoegen duidelijk te maken, wat niet altijd op correcte wijze tot uiting kwam. Onze wethouder heeft meermaals beweerd, dat verkiezingen het slechtste in een mens naar boven halen: ik moet hem volledig gelijk geven!

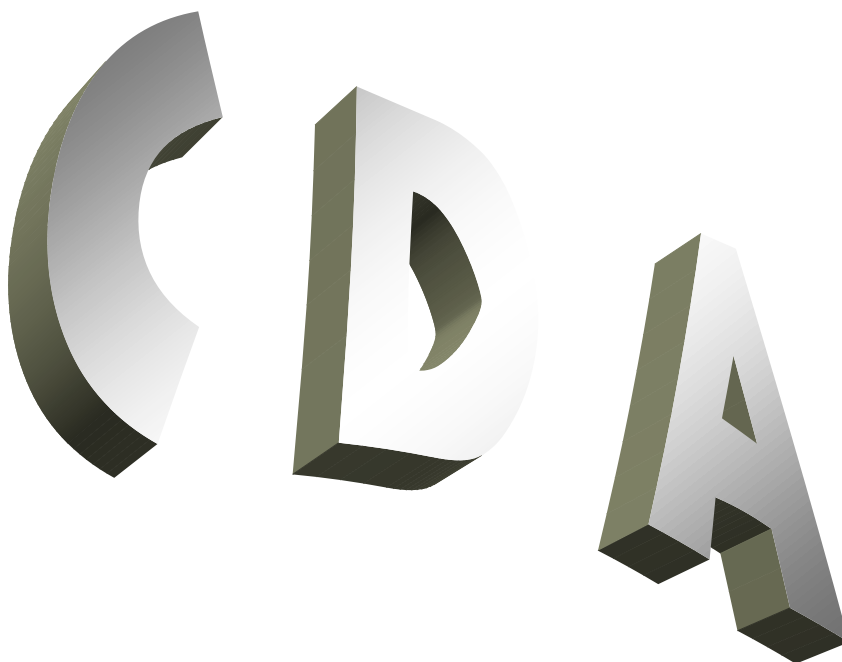
Toen het moment van tellen was aangebroken op die late woensdagavond van die 3^e maart had ik het even niet meer. Mijn hartslag werd weer rustiger, toen ik met eigen ogen zag, dat het stapeltje stembiljetten voor het CDA dikker en dikker werd. Toen ook nog bleek, dat ik op ons stembureau (ik zit daar al vanaf 1999!) meer voorkeursstemmen had behaald dan in 2006 daalden mijn hartslag en bloeddruk naar normale waarden.

Op onze eigen website hielden we een heuse prijsvraag met als beloning, dat onze JP bij de winnaar

zou gaan koken. Nou, hij hoefde zijn culinaire kunsten nergens te vertonen, want niemand (alles bij elkaar zo'n 80 deelnemers) voorspelde de juiste uitslag. Ik vind dat allesbehalve vreemd, want nog nooit was een uitslag moeilijker te voorspellen dan deze keer. Dat kwam vooral door de turbulente raadsperiode van de afgelopen vier jaar. Raadsleden wisselden van partij als was het een soort transfermarkt en twee wethouders moesten voortijdig het veld ruimen. Ik heb me op meerdere momenten geschaamd, dat ik deel uit maakte van een raadsgezelschap, dat regelmatig rollebollend over straat ging. Wat dat betreft was het een goede zaak, dat de verkiezingen daar een einde aan maakten. Nou, de kiezer heeft een duidelijke uitspraak gedaan: liefst 9 raadsleden werden bedankt voor hun diensten en tenminste 2 wethouders kunnen vanaf april meer aandacht aan hun hobby's gaan besteden.

Het is mijn stellige overtuiging, dat de burger een hekel heeft aan ruzies, gekissebis en haantjesgedrag. Nee, goede en snelle besluitvorming, rust, vertrouwen en bovenal uitvoeren van al die mooie plannen, dat willen de mensen graag zien. Daar moeten we de komende jaren onze energie in steken!

Frank Rockx

Van de redactie

Beste lezer,

Het is ons weer een genoegen om u tussen twee verkiezingen door een Nieuwsbrief van het CDA-Halderberge te kunnen aanbieden. Gelukkig is er weer genoeg copy binnengekomen, waarmee we een lezenswaardig geheel hebben kunnen maken.

Veel in deze nieuwsbrief heeft betrekking op de gemeenteraadsverkiezingen van 3 maart. Voor het eerst in de Halderbergse geschiedenis zijn we de grootste geworden en het was voor Jan Paantjens een aardige kluit om eens te analyseren wat er veranderd is ten opzichte van 4 jaar geleden. Jan en Frank hebben ook hun gedachten op papier gezet over de vorm van campagnevoeren.

Van de hand van Ad van Tetering kunt u een verslag vinden van zijn reis naar Nepal. Het moet daar mooi zijn!

Corina Tak, één van onze kersverse raadsleden, beschrijft in haar bijdrage hoe ze haar eerste jaar bij het CDA heeft ervaren. Vervolgens blijkt de achterban ineens niet echt de achterban te zijn, zoals u kunt lezen in de bijdrage van Anthony Crowbars.

Vanuit de regio krijgt u tenslotte nog een stemadvies voor de komende Tweede Kamerverkiezingen.

De redactie wenst u veel leesplezier.

Voor de volgende Nieuwsbrief wil ik u aansporen uw bijdrage op papier te zetten en voor 5 juni in te dienen (liefst via e-mail)bij:

Marja.Koevoets@stampersgat.com

Kees Groen

06 53 64 82 30

of kees.groen@kinesis-pharma.com

Hartstikke bedankt voor

alle levendige discussies, talrijke telefoontjes, hartelijke felicitaties, bemoedigende woorden, uitgesproken steun, opgestoken duimen, attente E-mails en vriendelijke kaartjes. Ook bedankt voor uw eventuele stem, maar boven alles bedankt voor uw vertrouwen. Ik hoop de komende 4 jaar aan de verwachtingen te mogen voldoen!

Jan Paantjens

j.paantjens@halderberge.nl

Het warme bad gevoel

Ongeveer een jaar geleden raakte ik na een raadsvergadering in gesprek met Ad van Tetering over de politiek. Het gesprek ging onder andere over normen en waarden en hoe je hier tegen aan kijkt. Ad vroeg toen lachend: “ is het CDA niets voor jou? Je past volgens mij uitstekend bij het CDA . Ik zal je documentatie brengen en deze moet je maar eens doorlezen”. En zo geschiedde. Nadat ik de documentatie had gelezen, diverse sites had bekeken en nog een gesprek heb gevoerd met Simone Dirven kwam ik tot de conclusie dat het CDA de partij was waar ik mij thuis kon gaan voelen. Nu een klein jaar later blijkt dat ik de juiste keuze heb gemaakt. Wanneer de coalitieonderhandelingen verlopen zoals wij verwachten, mag ik volgende maand alsnog plaatsnemen in de gemeenteraad voor het CDA, een partij waar ik het warme badgevoel van krijg!

Afgelopen februari heb ik de winterschool van het CDA gevolgd. In de cursus, verdeeld over 2 dagen, kwamen onder andere het CDA gedachtegoed ter sprake, maar ook debattraining en rondetafelgesprekken met bewindslieden van de Tweede Kamer, een ontvangst op het ministerie van onderwijs en daaraan gekoppeld een gesprek met staatssecretaris Marja van Bijsterveldt. Zij vertelde hoe haar politieke carrière binnen het CDA is gelopen en waarom zij juist lid is van het CDA, maar ook tegen welke problemen zij aanloopt binnen het Middelbaar Beroepsonderwijs. (Hetzelfde verhaal vertelde zij 's avonds bij Pauw & Witteman).

In deze dagen werd ook aandacht besteed aan het contact onderling. Er waren ongeveer 30 mensen uit het gehele land van noord tot zuid en van oost naar west. Het is dan wel leuk om te horen in wel-

ke mate mensen geïnteresseerd zijn in de politiek. Mensen van alle lagen van de samenleving allochtoon, autochtoon, man, vrouw.

Wat mij in deze dagen is opgevallen dat deze mensen hetzelfde warm gevoel in hun hart hebben voor het CDA en vooral de normen en waarden hoog in het vaandel hebben staan. In de bijeenkomst werd ook gesproken over de gemeenteraadsverkiezingen en welke invloed politiek Den Haag hierin heeft. Er werd gesproken over de uitlatingen die onze minister-president had gedaan mbt de commissie Davids, maar ook over Uruzgan. Er werd een duidelijk signaal afgegeven dat de bewindslieden moesten proberen de problematiek over 3 maart heen te tillen, zodat de gemeentelijke politiek hier het minst last van zou hebben, maar helaas weten we dat het anders is gelopen. Alhoewel wij het in Halderberge uitstekend gedaan hebben, wat helaas niet in alle gemeenten zo was.

Na de gemeenteraadsverkiezingen hebben diverse cursisten nog contact met elkaar gehad over de uitslag van de verkiezingen in hun gemeenten, waarin opviel dat de plattelandsgemeenten en het beter hadden gedaan dan de stedelijke gemeenten. Dit bevestigt weer dat warme gevoel binnen het CDA waarin de onderlinge band groot is.

Tot slot wil ik een ieder bedanken die op wat voor manier belangstelling heeft getoond tijdens mijn plotselinge ziekenhuisopname en mijn thuiskomst.

Corina Tak

De bijdragen in deze nieuwsbrief zijn geschreven op persoonlijke titel van de respectievelijke auteurs. Hoewel de redactie de bijdragen beoordeelt op relevantie voor de nieuwsbrief neemt zij noch het CDA-Halderberge de verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bijdragen.

De verkiezingen op weg naar 3 maart 2010

Menigeen weet dat ik niet zo'n fan van de verkiezingen ben. In de vorige nieuwsbrief heb ik daar vanuit mijn eigen beleving mijn kijk al op gegeven. Nu ze achter de rug zijn kan ik niet zeggen dat die kijk wezenlijk veranderd is. Maar voor mij was het de eerste keer als lijsttrekker en dat is toch even anders.

Een eerste confrontatie is dat je met je "kop" op levensgrote posters staat en dat je daar heel veel verschillende opmerkingen over krijgt (b.v. "Die moeten wel op een of andere manier geretoucheerd zijn". Of van onze jongens: "Pa, je gaat daar toch geen poster weghangen zeker, daar rijd ik iedere dag met mijn klasgenoten langs!"). Een 2^e is dat je allerlei teksten moet aanleveren voor de krant (BN/DeStem en Halderbergse Bode) en er wordt ook nog van je verwacht dat je reageert op (soms persoonlijke) vragen voor de stemwijzer. Daar gaat al met al toch nog wel wat tijd in zitten omdat je je realiseert dat een verkeerd woord veel gevolgen kan hebben.

Ten 3^e volgt dan de uitnodiging voor de verschillende debatten (en zelfs een klein tv interview bij Brabant 10).

De debatten, eerst in Bosschenhoofd, dan in Oudenbosch en dan in Oud Gastel, vragen toch nog wel wat voorbereiding. Maar het is prettig te merken dat je er niet alleen voor staat. Met de diverse teksten voor krant enz. heb ik veel steun en hulp van Frank Rockx gekregen.

Ivo Pertijs heeft, als een echt "spindoctor", op allerlei momenten hele goede tips gegeven om tijdens de debatten scherp genoeg te blijven. Cees Rommens en Ad van Tetering hebben mij fantastisch voorbereid op het OKH/ ZLTO debat met veel agrarische achtergrondinformatie en Roeland van Woerkom heeft al het drukwerk (posters en flyers) geregeld. En zo ga je met z'n allen van het een naar het ander en richting 3 maart!

Van een groot aantal mensen kreeg ik al bemoedigende opmerkingen en mailtjes. Ook natuurlijk weer over de posters, maar ook over de debatten en over mijn persoonlijke brief. Ik kreeg zelfs mailtjes en opmerkingen van mensen die wisten te melden dat ze nog nooit op het CDA gestemd hadden maar dat dit jaar voor het eerst zouden gaan doen. Dat is na alle kritiek die je krijgt ook wel eens leuk. Maar toen dus de 3^e maart.

Ik zit na een eerste ervaring uit principe niet meer op een stembureau. Dus ik had het redelijk rustig.

Na 's ochtends wat achterstallig werk weggewerkt te hebben, ben ik 's middags met mijn moeder (in de rolstoel) naar het Veerhuis gegaan om te stemmen. Na 2 stemmen op het CDA afgegeven te hebben, ben ik nog even met haar langs foto van Kalmthout gegaan om pasfoto's te maken. Haar identiteitsbewijs was bijna verlopen (ze wil natuurlijk de 9^e juni ook weer kunnen gaan stemmen). Daarna hebben we nog een bakje koffie gedronken in haar flatje. Op weg naar huis ben ik nog even langs het kerkhof gegaan naar het graf van mijn vader en heb daar nog een rondje gelopen. Je ziet dan weer de verschillende graven van overleden Gastelaren die je dierbaar zijn of die je gewoon goed kende. Voor mij is dat altijd een lekker stukje bezinning en relativering: er zijn belangrijker dingen in het leven!

Na weer thuis aangekomen te zijn, ben ik even naar Hoeven gereden en even gekeken hoe het daar ging op de stembureaus (Frank Rockx hartstikke nerveus na de agressieve campagne van Hoeven 2000 richting zijn persoon). Thuis gekomen heb ik voor het eten gezorgd en mijn vrouw en oudste zoon er even aan herinnerd dat ze toch moesten gaan stemmen. Onze Polle was 's ochtends vroeg al gegaan voor hij naar school ging. Weer een stem voor het CDA! Nog even wat tv gekeken en ben toen naar het Veerhuis gegaan om daar omstreeks 21.00 uur een potje te volleyballen. Mijn teamgenoten wisten dat ik zou komen, maar anderen waren toch verbaasd dat ik daar was. Na mijn uitleg dat de stembureaus toch pas laat bekend zou zijn snapten ze het wel.

Goede pot volleybal en met 4-0 gewonnen. Nog een pilsje gedronken aan de bar en daar kreeg ik tot mijn stomme verbazing (Is dat niet vertrouwelijk?) de eerste resultaten van de stembureaus te horen ("Jan, het CDA heeft het goed gedaan in het Veerhuis: 216 stemmen) dat zouden er 92 meer zijn dan 4 jaar geleden (124). Nog een laatste witbier gedronken en toen toch maar naar huis om samen met Will naar Oudenbosch te rijden. Onderweg een telefoontje van Frank: ook in Hoeven zouden we het goed gedaan hebben. Hoewel ik echt de hele dag nog niet zenuwachtig geweest ben, gaat het nu toch een beetje kriebelen. In de auto met Will al de verschillende scenario's de revue laten passeren.

Bij binnenkomst in het gemeentehuis worden we gelijk gefeliciteerd, we zouden de grootste zijn. Dat is een scenario waar ik het met Will in de auto niet

over gehad heb. Nog een paar stembureaus moeten geteld worden. Dan komt de burgemeester met de uitslag. Dan blijkt, voor de eerste keer in de Halderbergse geschiedenis, dat het CDA de grootste partij is geworden en dat ik als lijsttrekker veruit de meeste stemmen heb gekregen. Ongekend! Op vele felicitaties zal ik misschien onwezenlijk gereageerd hebben, maar dit had ik echt niet verwacht. Aan een enerverende periode komt 's nachts om 2 uur een einde. Het duurt denk ik wel tot 4 uur voordat ik slaap kan vatten. Van alles schiet door mijn hoofd. Diverse vragen borrelen op o.a. hoe het komt dat we het tegen de landelijke teneur in het zo goed hebben gedaan. Ik hoop dat het er mee te maken heeft hoe we de verkiezingen zijn ingegaan. Ik heb echt gemerkt dat de verkiezingen bij een aantal partijen echt "het slechtste in de mens naar boven heeft gehaald". Te veel bezig zijn met een

ander zwart te maken en minder met je eigen ideeën uit dragen.

De dagen er na heel veel leuke positieve reacties, mailtjes, opgestoken duimen enz. Maar ook opmerkingen als: Jan we hopen wel dat op de ingeslagen weg doorgaat. Dat schept natuurlijk verwachtingen. Een verwachting die ingelost moet worden is dat het **anders kan**. Een simpele verkiezingsoverwinning van het CDA zal niet in een keer alles veranderen. Maar ik hoop dat in de Halderbergse politiek eindelijk het besef ontstaat dat we het **anders moeten doen**. Wellicht kunnen we daar de komende 4 jaar een positieve bijdrage aan leveren en er mede voor zorgen dat de onrust die ons de afgelopen 4 jaar parten heeft gespeeld verleden tijd is. Misschien kunnen we dan het feit dat we in 2014 lijst 1 zijn dan nog meer cachet geven!

Jan Paantjens

Fris en snel.....

Ik weet niet of u al op de nieuwe website bent geweest, zo niet dan raad ik u aan een kijkje te nemen. Hij heeft een frisse look, er staat een filmpje op en hij is razendsnel. Want met name die snelheid liet bij de oude website te wensen over. Deze website was voor CDA Halderberge eigenlijk helemaal niet zo heel erg oud. De ICT-dames waren net helemaal ingewerkt en daar kwam de vraag of wij mee wilde doen aan de nieuwe website. In Den Haag op het partijbureau heeft men alles op alles gezet om de website te verbeteren voor de gemeentelijke verkiezingen. Dit was allemaal krap aan, wij hebben de website snel gevuld en waren mooi op tijd klaar. Het resultaat mag er wezen.

De website is iets anders ingedeeld. Actualiteiten staan centraal. Onder media staan alle krantenartikelen over het CDA, onze standpunten staat duidelijk weergegeven. En in de agenda staan alle activiteiten benoemd. Onder het item "mensen" staat wie we zijn en waar we voor staan. De komende tijd komen er steeds meer opties op de website, dus klaar zijn we zeer zeker nog niet.

**Aarzel niet, ga snel kijken op: www.cda.nl/halderberge
Wij horen graag tips en ontvangen ook heel graag berichtjes, foto's en filmpjes!**

Gegroet,

De ICT-dames,

Marja Koevoets en Astrid Kleuskens

De Achterban

Deze aflevering van de Achterban wijkt enigszins af van het vertrouwelijke interview met en over een lid van de CDA-achterban. Je zou kunnen zeggen, met een knipoog, dat Anthony Crowbars vreemd is gegaan.

Deze persoon in de mannelijk lijn is geen CDA-er, hij behoort tot het keurkorps van de PvdA. Tja één keer een foutje maken mag! Als je hem roept of aanspreekt, kun je vele titels gebruiken om deze grijze eminentie aan te spreken, zoals edelachtbare, burgemeester, voorzitter, vader, echtgenoot, sportman, zelfs André is mogelijk. Dit zijn de vele titels waar hij in de loop van bijna 25 jaar als burgemeester o.a. mee geconfronteerd werd. Buiten alle bijzondere andere, leuke en minder leuke roepnamen, zoals o.a. "ramptoerist"!

Burgemeester André A.F.W. Osterloh, de eerste burgemeester van de gemeente Halderberge, heb ik zeer vriendelijk gevraagd om een interview toe te staan voor onze CDA Nieuwsbrief. Dit in het kader van zijn in 2011 te vieren 25-jarig jubileum als burgemeester. Deze periode heeft hij gerealiseerd in twee gemeenten, te weten de voormalige gemeente Hoeven en in zijn huidige gemeente, wie kent deze niet, Halderberge.

Tot mijn genoegen heeft de burgemeester, dit in tegenstelling tot mijn eerdere verzoek i.v.m. mijn boek over mijn politieke memoires wat in mei uitkomt, hierop wel positief gereageerd. De reden dat hij niet inging op mijn eerste verzoek, daar kan ik alleen maar naar raden, maar ik denk dat er van zijn hand, of pc is misschien beter gezegd, ook nog weleens een terugblik op zijn carrière en de daarbij behorende capriolen kan komen! Ben reuze benieuwd, want tijdens ons prettige gesprek zijn er een aantal zaken de revue gepasseerd, zoals dat bij "ouwe" strijdmakkers nu eenmaal gebeurd, die het vermelden zeker meer dan waard zijn. Eigenlijk lijkt mij een reünie van de eerste raad van Halderberge best een interessant idee. Ik zal er eens over denken, wie weet vind ik nog enkele medestanders?

Tijdens dit uitermate prettige gesprek, het is een geweldig gezellige causeur, heeft de burgemeester duidelijk met de rem op een stukje van zijn persoonlijke sluijer opgelicht. Helaas liet hij zich niet in de kaart kijken, had ik eerlijk gezegd ook niet echt verwacht, hij leeft nu eenmaal in een glazen huisje, en hij kent het klappen van de politieke zweep als geen ander.

Natuurlijk heb ik er begrip voor dat hij gezien zijn functie, zich niet al te veel spectaculaire uitspraken kan veroorloven, nog niet! Zeker in Halderberge niet met zijn immer aanwezige afrekencultuur. Hier in Halderberge is nog steeds niet helemaal het dualisme tot de werkvloer doorgedrongen, maar regeert het duellisme nog steeds in dit huis van Thorbecke!

Als je op internet gaat zoeken naar de naam A Osterloh, burgemeester van Halderberge, kom je op de site van Wikipedia de volgende opvallende berichtgeving hierover tegen.

Opvolger van, huidige status burgemeester van Halderberge, opgevolgd door! Vond ik op zich niet echt verrassend, maar het geeft wel aan dat Osterloh de eerste burgemeester is van de kasselverse en piepjonge, 13 jaar, gemeente Halderberge.

Een gemeente, met een kleine 30.000 gekleurde zielen, welke werd geboren uit de schoot van de voormalige gemeenten Hoeven, Oudenbosch en Oud en Nieuw Gastel. Zeker in het begin, de eerste 10 jaar ging dit gepaard met de nodige snerpande en schokkende naweeën.

Burgemeester André Osterloh is geboren op 28 oktober 1945 in Wormerveer in de provincie Noord-Holland, een klein dorpje rustiek gelegen aan het riviertje de Zaan. Osterloh is een echte 'Gladoor' zoals de bijnaam van de inwoners van Wormerveer luidt. Hmmm!

Deze benaming vindt zijn oorsprong in relatie tot de olieverwerkende industrie die er tot op heden nog steeds plaatsvindt. Zijn ouderlijk huis in Wormerveer bestaat niet meer, het is inmiddels afgebroken om ruimte te maken voor nieuwbouwplannen. Osterloh heeft er ook nauwelijks nog herinneringen aan, zoals hij zelf aangeeft. Hij heeft er maar een zeer korte periode gewoond.

Na zijn lagere school heeft hij de middelbare school doorlopen en is uiteindelijk als jong broekie gaan werken, als ambtenaar bij de gemeente Huissen in de mooie provincie Gelderland. Huissen spreek je overigens uit als Huussen en is tegenwoordig de grootste kern, na de gemeentelijke herindeling, ook hier, van de gemeente Lingewaard.

Een van de oude tradities in Huussen was op de donderdag voorafgaand aan de jaarlijks kermis "Het Vleiskeure". Tja, dat is voor velerlei uitleg vatbaar, toch!

Voor zijn militaire dienst is hij opgekomen in de Koningin Wilhelmina kazerne in het Brabantse Ossendrecht, waar hij een deel van zijn dienstplicht vervulde o.a. als administratief stafmedewerker bij de veldartillerie. Waarbij hij o.a. gelegerd is geweest in Breda in de Chassé kazerne. Van hieruit is hij als soldaat uitgezonden en ingekwartierd geweest in Duitsland samen met o.a. een fors aantal Amerikaanse G.I.'s. die vanuit Duitsland naar Vietnam werden doorgestuurd.

Het was natuurlijk een hele belevenis om in militaire dienst in Duitsland zo te worden betrokken bij een internationaal conflict als de oorlog in Vietnam, hoewel dit heel duidelijk vanaf de zijlijn plaatsvond.

Via allerlei studies heeft hij uiteindelijk G.A.I en G.A.II gehaald waarbij hij zelf zeer plastisch en enigszins gniffelend het laatste papiertje omschreef als de mogelijkheid om "Een haar in de lengte richting te leren klieven" zo ambtelijk zo juridisch ook was dit diploma. Volgens Osterloh zijn er in heel het gemeentehuis twee mensen die in het bezit zijn van deze twee diploma's, René de Beer en de burgemeester himself!

In 1969, na zijn diensttijd, trouwde hij met zijn geliefde "Rieneke". Beiden waren nog erg jong toen ze trouwden. De reden was dat Osterloh op zeer jonge leeftijd reeds zijn beide ouders had verloren. Dus was de volgende stap, het stichten van een eigen gezinnetje, om op eigen benen te staan snel gemaakt. Uit dit huwelijk werden twee dochters geboren, een godsgeschenk, aldus een trotse vader.

Na zijn periode als ambtenaar in o.a. Huissen, waarin hij bijzondere interesse had, en nog steeds heeft, in ruimtelijke ordeningszaken en de juridische aspecten die hiermee gepaard gaan, heeft Osterloh na

enige jaren gesolliciteerd naar de functie van gemeentesecretaris in de landelijke gemeente Raamsdonk. Wat toen nog bestond uit de kernen Raamsdonk en Raamsdonkveer.

Het was een hele overgang van ambtenaar R.O. naar gemeentesecretaris in Raamsdonk, maar het is hem uitstekend bevallen. Zijn carrière heeft hij stapje voor stapje opgebouwd, niks overhaast, erg bekeken allemaal, maar ja wat wil je met

G.A.I en G.A.II op zak!

Maar alles werd wel zeer doelbewust voorbereid en uitgekozen, Osterloh was een echte strateeg. Na verloop van tijd was Osterloh opnieuw toe aan een nieuwe uitdaging, hij was een echte carrièreplanner zo lijkt het wel.

In 1986 volgde een nieuwe, weloverwogen stap naar de post van burgemeester in de gemeente Hoeven. Deze kleine agrarische gemeente bestond uit de twee kernen Hoeven en Bosschenhoofd. Een agrarische gemeente met ook toeristische mogelijkheden zoals bv. Bosbad Hoeven en de sterrenwacht Volkert Stevin en ook nog verschillende campings.

In de periode van voor de gemeentelijke herindeling was Osterloh de laatste burgemeester van deze kleine zelfstandige gemeente Hoeven en tevens de eerste burgemeester van de grotere gemeente Halderberge. Dit laatste ging zeker niet van eigens, er waren meerdere kapers op de kust.

Op mijn vraag hoe het bevalt, "Het burgemeesterschap van Halderberge", krijg ik een duidelijk maar toch in mijn ogen een bescheiden "Goed" te horen! Op mijn vraag of hij dit ook meent klinkt een volmondig: JA.

Opvallend vond ik het volgende aangename feit, terwijl ik zat te wachten op het vervolg van mijn interview, als bewijs dat het de burgemeester echt goed ging, liep hij fluitend door de gang om voor mijn een flesje Spa blauw te gaan halen! Heb ik niet vaak meegemaakt, een fluitende burgemeester! Ik vroeg me af of....?

Wat bevalt dan zo goed, probeerde ik hem uit zijn tent te lokken. Zijn reactie is oprecht, althans zo kwam het bij mij over. Osterloh stelt dat hij constateert dat de sfeer en de samenwerking met het ambtenarenkorps en de gemeenteraad in Halderberge groeiende is. Osterloh constateert ook dat hij er zich terdege van bewust is dat het moeilijk kan zijn om de buitenwacht ervan te overtuigen dat het gemeentelijke apparaat keihard en adequaat werkt aan de vele, vele plannen die er in het gemeentehuis worden uitgewerkt. Maar zoals zo vaak zien burgers niet wat er allemaal bijkomt kijken bij het realiseren van deze Centrumplannen.

Waar moet ik dan zoal aandenken burgemeester, vraag ik een opendeur in trappend!

Je kunt dan denken aan de Gebiedsvisies, met als specifiek onderdeel hiervan de Centrumplannen. Hij vertelt enthousiast over de realisatie en de enorme impact die deze Centrumplannen voor alle kernen in de nabije toekomst zal hebben. Naar zijn stellige overtuiging komen al die Centrumplannen er ook. Zelfs op Stampersgat, vraag ik hem? Ja natuurlijk, ook op Stampersgat, daar ben ik honderd procent van overtuigd. Zeker weten!

Samen met Bernardus Wonen leggen wij op dit moment de laatste hand aan het bestemmingsplan en natuurlijk aan de realisatie hiervan. Natuurlijk weet ik als geen ander dat je in "plannen" niet kunt wonen, maar geloof me, het komt.

Op mijn vraag: Hoe verkoop je het aan het ambtenarencorps dat ze de ene periode moeten werken aan een Zuidelijke rondweg, en na de volgende gemeenteraadsverkiezingen, met evenveel inzet en toewijding aan een Noordelijke variant hiervan enz. enz. Osterloh heft teatraal de handen ten hemel en zegt, met een schuin oog kijkend naar zijn interviewer: Dat is nu politiek! Halderbergse politiek!

In het verlengde van dit antwoord vraag ik hem naar zijn grootste teleurstelling of deceptie uit zijn carrière tot nu toe. Direct hier achteraan vraag ik hem wat de grootste genoegdoening of wat het grootste succes is tot nu toe!

Hij kijkt me enige tijd peinzend aan, zakt wat onderuit en begint te vertellen, stopt even en denkt nogmaals diep na, en komt uiteindelijk met het volgende verhaal.

Als je als burgemeester binnen je college en ook samen met hen, ergens mee aan het worstelen bent staan er verscheidene mogelijkheden en middelen je ter beschikking. Afhankelijk van je eigen persoonlijkheid kun je het aan de verantwoordelijke portefeuillehouders overlaten, of je neemt zelf ook initiatieven om sturing te geven aan bepaalde aspecten van je burgemeesterschap.

Welnu, mijn grootste teleurstelling of ergernis ligt in het feit dat wij in december 2005, jij weet dat als geen ander, gekozen hebben als raad voor de realisering van de Gebiedsvisies in de vijf kernen, inclusief nieuw gemeentehuis en een geoptimaliseerd Huisvestingsplan.

Dit is een mega klus, waarbij ik mij toen oprecht afvroeg of wij dit als organisatie wel konden behappen! Als je de impact ziet voor de gemeente en dan specifiek voor de kernen is dit gigantisch. Je zet een gehele kern op zijn kop, en er komt een nieuw dorp met een nieuw hart, met alle toeters en bel-

len, voor terug. Eigenlijk wordt dan Halderberge pas echt geboren. Ik hoop het van ganser harte, het heeft nu lang genoeg geduurd.

Wij zijn nu vijf jaar verder en het proces van realisering komt maar moeizaam opgang. Dit trage tempo van de realisatie van de Gebiedsvisies, wat zo een enorme impact heeft op onze Halderbergse gemeenschap, niet een kern uitgezonderd, dat zorgt bij mij voor onrust. Dat is mijn grootste frustratie, al die regelgeving, die punten en komma's! Het duurt allemaal zo lang, de mensen worden ongeduldig, en terecht. De schop moet in de grond.

Ook zorgt dat, terwijl hij me recht in de ogen kijkt, voor felle kritiek die ik bijvoorbeeld in Stampersgat over me uitgestort kreeg. Karrenvrachten met bagger werden er over me heen uitgekieperd. Heel begrijpelijk vanuit de invalshoek van de inwoners van Stampersgat, maar dat wil zeker niet zeggen dat ik dat fijn vond! Integendeel.

Kijk dat trage dat bureaucratische dat valt me dus echt enorm tegen, daar kan ik me aan ergeren, die gecompliceerde aanpak van deze mega-plannen, maar om weer maar eens een open deur in te trappen, de democratische rechten van alle mensen moeten nu eenmaal gerespecteerd worden, dan krijg je weleens een lange maar wel zuivere ambtelijke procedure. Dat is Nederland, maar dat het er komt staat voor mij buiten kijf. Geloof me.

Ik weet nog goed hoe wij jaren terug, een paar ambtenaren inclusief Simone Dirven- van Aalst en Wim van Overveld, de twee wethouders van dienst, Bernardus Wonen, een soort brainstormsessie hebben gehouden over de toekomst van Halderberge. De vraag was: Wat willen wij nu. Wat willen wij met Halderberge. Wat kunnen en wat willen wij onze inwoners bieden. Wordt het pappen en nat houden of tonen we lef en nemen wij als college de nodige initiatieven.

Met een klein select gezelschap zijn wij in alle rust en afzondering op Bovendonk gaan werken aan o.a. de Gebiedsvisies van tout Halderberge, daar ben ik trots op. Want, en dat hoeft ik jou niet te vertellen, deze gebiedsvisies hebben een geweldige positieve invloed op de leefbaarheid in de meest brede zin van het woord. Ruimtelijk gezien is het enorm wat we op de nek halen, het is een uitdaging voor ons allemaal, en dan bedoel ik echt iedereen, van ambtenarencorps tot en met de raad. Dus in deze Gebiedsvisies ligt zowel mijn teleurstelling als mijn succes opgesloten. Klinkt misschien een beetje tegenstrijdig, maar ik ben er van overtuigd dat het geheel een succes wordt. Ik zal mij tot het uiterste inspannen om "stimulerend" te zijn bij de realisatie van deze geweldige ontwikke-

lingen voor alle kernen en dus voor heel Halderberge.

In tweede instantie komt Osterloh nog met een terecht, trots verhaal over zijn stokpaardje, de samenwerking tussen "De Allochtone" inwoners van Halderberge, en dan speciaal de couleur local in Oudenbosch. Het is een verhaal, ere wie ere toekomt, dat wijd en zijd bekend is in de regio. Osterloh geeft aan dat geen enkele inspanning hem te veel is om de uitstekende verstandhouding die hij onderhoudt met voornamelijk de Marokkaanse en Turkse gemeenschap. Het heeft hem enorm veel tijd en inspanningen gekost om het zover te krijgen, maar het feit ligt er dat voornamelijk vanwege de enorme inzet die de burgemeester zich heeft getroost, de overlast die er in het verleden zeker was, denk maar aan de perikelen op de kop van de haven in Oudenbosch, grotendeels achter ons liggen. Vanuit mijn ervaringen in de Halderbergse politiek kan ik dit van ganser harte onderschrijven. Terechte opmerking van burgemeester Osterloh, het is nu een kwestie van vasthouden.

Op mijn vraag: Wat zou u wensen indien u de grote Halderbergse Fee zou tegenkomen, en laten wij het dan beperken tot de politiek! Wat zou u wensen?

Het antwoord is even simpel als moeilijk. Ik zou graag meer willen (laten) doen aan de ongekende mogelijkheden die Halderberge te bieden heeft op het vlak van toerisme, recreatie en watersport in al haar facetten. Halderberge heeft op dit gebied zoveel mogelijkheden, het is haast ongekend, alleen maken wij er veel te weinig gebruik van. Dat zou moeten veranderen, daar wil ik graag mijn energie aan geven, samen uiteraard met anderen.

Binnen onze gemeente hebben wij al deze ingrediënten reeds binnen onze grenzen, maar daar moeten we beter mee leren omgaan. Als je kijkt wat voor mogelijkheden er zijn met betrekking tot watersport, die zijn legio. Echt, er liggen voldoende kansen, maak daar meer gebruik van. Durf te ondernemen. Ook, en niet alleen, de recreatiemogelijkheden zoals mini-campings en andere accommodatie, zoals een Bosbad of campings zijn mede trekkers, maar kijk ook eens naar de financieel economische aspecten van deze tak van sport. Werkgelegenheid bijvoorbeeld en meer van dat soort zeer belangrijke aspecten die onderdeel uitmaken van "Sport, recreatie en toerisme". Er zijn voldoende mogelijkheden, er zijn kansen, daar wil ik graag nog meer dan voorheen mijn steentje aan bij dragen.

Halderberge heeft het allemaal in zich, je moet ze alleen durven en willen pakken. Als je kijkt naar bv.

de Basiliek daar komen per jaar 70.000 bezoekers op af, dat is in potentie een groeiend aantal, probeer daar meer uit te halen, je hebt ze reeds binnen de eigen gemeentegrenzen. Dit in relatie met het religieus erfgoed wat in Oudenbosch in ruime mate aanwezig is, maak er gebruik van. Halderberge is uniek in zijn soort!

Ook de nieuwe haven van Oudenbosch kan in potentie een schitterende trekker worden voor de varende watersportrecreant, maar je moet als gemeente deze mensen meer bieden dan alleen een aanlegsteiger, veel meer! Waar ter wereld kun je met je plezierjacht haast tot aan het middenschip van deze majestueuze basiliek varen, nergens ter wereld is dit feit zo nadrukkelijk aanwezig als in onze gemeente. Kortom en nogmaals daar wil ik graag meer energie in steken, omdat ik er van overtuigd ben dat er kansen liggen, vele kansen.

Een poosje terug schreef uw gemeentesecretaris een stukje in de krant, naast zijn ambtelijk stuk, over de "Halderbergse afrekencultuur". Hij sprak over "dienstverlening in drie stappen: Afspraak is afspraak. Wederzijds respect. Duidelijkheid! Hoe kijkt u hier tegenaan?

Wat de secretaris bedoelde was niet zozeer de "politieke afrekencultuur" maar meer de ambtelijke vorm hiervan. Een ambtenaar mag tijdens zijn werk ook fouten maken, dan hoef je die man of vrouw niet direct hier op af te rekenen. De menselijke maat is erg belangrijk.

In het verleden was deze afrekencultuur in dit huis inderdaad een feit, dat zorgde voor onnodige onrust en een bepaalde, niet gewenste sfeer.

Ik ben het met deze zienswijze volledig eens, weg met die afrekencultuur, open en transparant met elkaar communiceren, dat is wat de secretaris met zijn interne memo en het stuk in de krant wilde zeggen. Ik sta hier volledig achter. De verkiezingen zijn weer achter de rug de rust kan wederkeren, samen met de nieuwe raad en natuurlijk het nieuwe college ligt er een enorme uitdaging op ons te wachten.

Tijdens uw "clash" op Stampersgat i.v.m. de leefbaarheidscan van ons dorp werd u al dan niet terecht een aantal bijtende verwijten naar het hoofd geslingerd. Mijn vraag is bent u: Een burgervader of meer het type van een burgermeester?

Het antwoord is duidelijk, ik ben op de eerste plaats burgemeester. Nadrukkelijk wil ik er nog aan toevoegen, inclusief alle menselijke en sociale ingrediënten die er bijhoren. Kijk, op het moment dat ik op moet treden i.v.m. ernstige delicten of zoals recent met de Q-koorts in onze gemeente,

gaat je dat niet in de “kouwe” kleren zitten. Het is een menselijk drama wat zich heeft afgespeeld, ook dat is een onderdeel van je burgemeester zijn, net zoals bijvoorbeeld de Lintjesregen er een is.

De wereld is veranderd, is harder geworden, de rol van een burgemeester, zeker in een gemeente van bijna 30.000 zielen, is absoluut niet meer te vergelijken met die van Swiebertje of uit het prachtige boek “ Beekman en Beekman”.

De wereld verandert en wij veranderen mee, dat is een realiteit. Dus ook de rol van burgemeester verandert mee in de tijd. Voorbeelden te over, denk maar aan de rol van een burgemeester bij familiedrama's.

Hoe wilt u dat de mensen u later zullen herinneren? De man achter het schilderij zeg maar. U bent begonnen met een schilderij in de raadszaal te laten ophangen, in de verwachting en hoop dat dit een traditie kan en moet gaan worden. De geschiedenis moet tenslotte ergens beginnen, toch! Maar recent werd er door de staatssecretaris alweer gesproken over verdergaande gemeentelijke herinde-

ling en bijvoorbeeld het opheffen van waterschappen. Hoe kijkt u tegen de toekomst aan.

Nou wat ik van wezenlijk belang vind is mijn aanwezigheid in alle vijf de kernen. Het tonen van betrokkenheid bij de ontwikkeling van de vijf kernen ook in relatie tot de vele Centrumplannen. Dat aspect boeit me en daarin wil ik graag mijn inzet inbrengen, ik wil graag mede vorm geven aan de toekomst van Halderberge in de vele facetten die hiermee gepaard gaan. Ik wil in mijn rol als burgemeester, in mijn laatste periode, graag de stimulator zijn voor de totstandkoming van de gigantische plannen die op uitvoering liggen te wachten.

Het bruist in mij om mede te realiseren wat er o.a. door de raad in 2005 en 2006 is besloten. Het realiseren van de Gebiedsvisies voor alle vijf kernen in Halderberge. Laten we nu in 2010, na de gemeenteraadsverkiezingen de aftrap verrichten voor een nieuw bruisend heerlijk helder Halderberge.

Anthony Crowbars.

Gemeenteraad steekt de handen uit de mouwen

Op zaterdag 20 maart j.l. was het 's morgens rond 9 uur een drukte van belang in de koffieruimte van het Arboretum. Elf nieuw gekozen raadsleden (waaronder de complete CDA raadsfractie), oud-raadslid Wim Daas, wethouder Jan Paantjens en burgemeester Andre Osterloh waren present om de vrijwilligers van de bomentuin in Oudenbosch een helpende lentehand toe te steken in het kader van NL.Doet, de landelijke vrijwilligersdagen. De dag was goed voorbereid, want een werkgroep onder de bezielende leiding van raadslid Toos Verschuur en Tony Blum vanuit de vrijwilligerscentrale had deze dag nauwgezet voorbereid.

Met veel enthousiasme ging men meteen aan de slag. De werkzaamheden bestonden vooral uit het uitrijden van houtspaanders over de voetpaden, het verrijden van mestgrond om de bodem te verrijken, het schoonmaken van het bekende theehuis en het opruimen van vele kilo's afgevallen bladeren. Hoewel de Arboretumvrijwilligers de werkzaamheden goed voorbereid en uitgezet hadden werden zij toch aangenaam verrast door het hoge tempo, waarin het werk werd uitgevoerd. "Zie je wel, de gemeenteraad kan wel daadkrachtig zijn en buitengewoon hard werken", merkte een van mensen plagend op. Hoewel de meeste raadsleden het Arboretum wel

kennen was het voor hen toch goed om eens te merken hoeveel werk er door belangeloze vrijwilligers elk jaar weer verzet moet worden om de tuin klaar te krijgen om de vele bezoekers (naar verluidt waren er dat vorig jaar zo'n 11.000!) te kunnen ontvangen en hen rond te leiden langs de vele mooie en bezienswaardige plekjes.

Aan het einde van de lunch werden de raadsleden op voorhand al bedankt voor hun inzet. Voorzitter Johan van Oosterhout sprak zijn dank uit en genoot zichtbaar van de gezellige sfeer, die als vanzelf ontstond tussen alle deelnemers. Hij vertrouwde me later nog toe, dat na de voorjaarshulp van de laatste twee jaar (eerst mensen van een bank, nu de raad) hij speelt met de gedachte om voortaan elk jaar voor de opening van de tuin een flinke groep mensen te mobiliseren om Het Arboretum lenteklaar te krijgen. In ieder geval was het een zinvolle, gezellige en nuttige dag, die echter wel de nodige spierpijn opleverde. Het respect voor de vrijwilligers wordt er alleen maar groter door!

Frank Rockx

In het Markiezaat is het CDA echt gegroeid!

Na de gemeenteraadsverkiezingen van 3 maart hebben we volop kunnen horen hoe slecht het wel niet ging met het CDA. Uiteraard lag het zoals altijd aan de landelijke politiek dat we laag scoorden. Dat dat wel wat genuanceerder licht kun je zien als je naar Noord-Brabant kijkt, of op kleinere schaal, naar onze regio of gemeente.

Op landelijk niveau hebben we een flinke veer moeten laten, zo'n 200 zetels verlies. In Noord-Brabant bleef het totale verlies beperkt tot 20 zetels, wat pro rata veel minder is dan landelijk, en in het Markiezaat (Bergen op Zoom, Halderberge, Roosendaal, Rucphen, Steenberg en Woensdrecht) haalden we zelfs een winst van 1 zetel.

Allereerst is het CDA blijkbaar een partij met een sterke binding met het platteland. Als we bijvoorbeeld binnen de regio Markiezaat kijken, dan blijken Bergen op Zoom en Roosendaal een zetel ingeleverd te hebben, Woensdrecht bleef gelijk en de andere drie wonnen een zetel. Het kan ook komen omdat in de steden de CDA-ers minder zichtbaar waren. Vanuit het regiobestuur valt het me wel op dat de betrokkenheid (op basis van aanwezigheid tijdens de zaterdagse regiovergaderingen) van de CDA-ers uit de echte plattelandsgemeenten in het algemeen sterker is dan van die uit de steden. Juist van die betrokkenheid van onze mensen moeten we het hebben! Tijdens de evaluerende regiovergadering van 27 maart kwamen we er opuit dat de grootte van het campagnebudget op geen enkele manier gerelateerd is aan de uitkomst van de verkiezingen, eerder misschien zelfs omgekeerd evenredig. De uitstraling die het CDA in een gemeente heeft is veel sterker dan een campagnebudget. Dat hebben we binnen Halderberge duidelijk gezien. Jan Paantjens schrijft daar in zijn bijdragen uitgebreid over.

Wat me bovendien tijdens de canvasactie op 27 februari opviel, was het verschil in reactie tussen het publiek in Bosschenhoofd en Hoeven enerzijds en Oudenbosch anderzijds (voor de duidelijkheid: 's middags was ik er niet bij in Gastel en Stampersgat). Waar je in de kleinere kernen door voor- en tegenstanders van het CDA toch vriendelijk wordt bejegend, kom je in de grotere kern een stadsere ongeïnteresseerdheid/negativiteit tegen. Ik was stomverbaasd toen een zwart/wit stel, dat ik aansprak en hen ervan probeerde te overtuigen dat juist voor hen stemmen heel belangrijk is, mij liet weten niet in politiek geïnteresseerd te zijn. Dan

moet je dus ook niet mekkeren als Wilders het voor het zeggen krijgt!

De afstandelijkere kijk van het Oudenbossche publiek zie je gelijk terug in het stemgedrag in Oudenbosch, wat veel dichter in de buurt ligt van de landelijke tendens dan het stemgedrag in de kleinere kernen.

Als bestuurder binnen het CDA trek ik hier wel zo mijn conclusies uit. De eerste is dat onze basis nog steeds op het platteland ligt en dat we dat als CDA niet mogen verwaarlozen. We mogen ons niet vreemden van onze traditionele basis. Als landelijke partij moeten we ons dat heel goed in de oren knopen, onder andere bij het opstellen van landelijke kieslijsten. Eigenlijk direct hieraan gekoppeld denk ik dat we ervoor moeten waken om niet onszelf weg te zetten als een bestuurderspartij. Dat laatste kan snel leiden tot een zekere arrogantie, waarbij de besturen wel denken te weten wat voor de kiezers belangrijk is. De kiezer moet zich ook kunnen herkennen in de partij waarop hij/zij stemt. Hier hoort bij dat de regio's waar het CDA het goed doet, dit terug moeten zien komen door een goede vertegenwoordiging op landelijk niveau. We moeten daarvoor natuurlijk wel goed op de kwaliteit letten.

Vanuit het CDA Brabant werken we daar hard aan en hopelijk/waarschijnlijk met succes. Vanuit de regio Markiezaat hebben we een sterke kandidaat in Jack Biskop, die zijn eerste periode in de Tweede Kamer prima werk heeft geleverd, met name op het gebied van onderwijs. Ook heeft hij de belangen van West-Brabant goed over het voetlicht gebracht. Tijdens de regiovergadering op 27 maart werd unaniem besloten om Jack te steunen in zijn kandidatuur voor een tweede periode in de Tweede Kamer. Het bestuur heeft daarop direct een e-mail naar verschillende provinciale en landelijke bestuurders verzonden om deze steun kracht bij te zetten. Wat het zal opleveren zullen we tijdens het CDA-congres op 23 en 24 april zien.

Overigens kunt u er zelf ook iets aan doen om de positie van de regio te ondersteunen: u kunt op 9 juni probleemloos op de regionale kandidaat stemmen. Dat doet namelijk niets af van het CDA of van onze lijsttrekker, maar geeft de regio een stem.

Met vriendelijke groet,
Kees Groen

Verre reizen

Deze keer niet Kees Groen aan het woord maar Ad van Tetering.

Normaliter zijn wij geen vakantiegangers, maar soms vinden we het toch leuk een reis te maken. Deze keer was de aanleiding dat onze oudste dochter Anne zes weken co-schap liep in Darphur. Een stad in Oost-Nepal. Een land waar je niet zomaar naar toe gaat. In aansluiting op haar co-schap in het oogheelkundig ziekenhuis hadden we besloten drie weken naar Nepal te gaan. De eerste week ben ik daar alleen met Anne geweest. Voordat we naar Nepal konden vertrekken was het een heel gedoe om de benodigde visa te verkrijgen.

Vooraf voor Anne, die van te voren eerst vijf weken door India had getrokken was dit een ramp. Slechts enkele uren voor vertrek werd haar visum verstrekt. Daarnaast moesten de benodigde inentingen worden gehaald en pillen geslikt, maar dat mocht de pret niet drukken.

Nadat ik door mijn dochter hartelijk werd ontvangen op het vliegveld in Kathmandu, met een krans van oranje afrikaantjes (gelukwenskrans) zijn we naar ons Hotel Summit gereisd. Het hotel werd gerund door een Nederlander. Twee nachten hebben we hier doorgebracht. Tijdens deze dagen hebben we de stad Kathmandu bezocht. In de hoofdstad van Nepal, met een inwoneraantal van ca 5 mil-

joen, vindt het leven voornamelijk plaats op straat. Een enorme verkeerschaos, die kriskras al toeterend door de stad jaagt zorgt voor een drukte van jewelste. Naast auto's rijden er veel brommers, scooters en fietsen. Mensen lopen daar gewoon doorheen, en zelfs huisdieren als honden, kippen, geiten en heilige koeien maken deel uit van het straatbeeld. De doorgaande wegen en het centrum zijn voorzien van duizenden winkeltjes waar bijna overal hetzelfde te koop is. Het Hindoeïsme en Boeddhisme bepalen voor een groot aantal bewoners de wijze van leven. De vele tempels die we hebben gezien werden veel bezocht door plaatselijke bewoners. Van zeer dichtbij hebben we lijkverbrandingen mogen meemaken. Aan de rand van een rivier werden de lijken op een indrukwekkende wijze de laatste eer gebracht en vervolgens in het openbaar verbrand. Dit was een continu proces bij één van de grote tempels. Over de tempels zou ik alleen al een heel verhaal kunnen schrijven, maar dat wil ik jullie onthouden.

Na twee dagen in de stad Kathmandu te zijn geweest hebben we een trekking van vier dagen door de bergen van Nepal gemaakt. In deze dagen hebben we het land leren kennen als een stil, prachtig natuurgebied, waar boeren nog de kost verdienen met enkele koeien, geiten, stukje moestuin en een

rijstveldje. De mensen zijn hier enorm gastvrij en je hoort de mensen niet klagen. De armoede zorgt ervoor dat de mensen elkaar helpen. Daarnaast zijn ze blij met de toeristen die er komen. Voor de inwoners van Nepal is dit een van de weinige inkomstenbronnen. Tijdens de zeer zware trektochten, vooral klimmend en dalend door de bergen, met een backpack op je rug en 's-nachts slapend in een hutje, waar het ijsig koud was, dacht ik toch soms terug aan thuis. Maar als je dan om zes uur werd gewekt, en je zag de rode sun-rise boven het Himalaya-gebergte, dan kon de dag niet meer stuk. Met een goed ontbijt voor enkele roepjes (1 of 2

euro) konden we er weer tegenaan.

Na een week arriveerden Conny en Marleen. Juist bij hun aankomst was er een grote staking waardoor het verkeer niet kon rijden. Alleen taxi's konden toeristen naar hun bestemming brengen. Zo'n staking (banda) gaat gepaard met veel gedoe op straat. Rotzooi wordt op straat in brand gestoken en veel mensen staan daar omheen. Daarnaast veel politie en leger. De reden van de staking is de politieke onrust die er heerst. De arme bevolking die het communisme nastreeft roept het volk op om in beweging te komen.

Na enkele dagen uitgerust te hebben op onze kamer en wederom de mooi plekjes in Kathmandu te hebben bezocht vervolgden we onze reis naar Pokhara. Een veel schonere stad, met zijn eigen bezienswaardigheden. De reis van Kathmandu naar Pokhara hebben we afgelegd per taxi. Doordat de weg al slingerend door de bergen liep duurde de reis 8 uur. Om een indruk te geven van de kosten, moesten we hiervoor 7000 roepies (70 euro) betalen. Na enkele kleine trekkingen te hebben gemaakt door de bergen, geparaflyd, geraft en diverse excursies te hebben gemaakt hadden we deze stad na vier dagen ook gezien.

Besloten werd om naar Chitwan-town te gaan. Een natuurreservaat met een oppervlakte zo groot als Brabant. Dit park is gelegen in het zuiden van Nepal en grenst aan India. Een van de weinige parken waar de neushoorns, tijgers, krokodillen, olifanten, vele vogels en reptielen vrij rondlopen. Zwemmen was niet mogelijk, doordat het krioelde van de krokodillen. In dit park hebben we vele dieren mogen aanschouwen. Daarnaast hebben we op een recreatieve wijze rondgereden op de rug van een olifant. Hier hebben we de jaarwisseling doorgebracht. Eigenlijk niet want we lagen alle vast te slapen. De jaarwisseling bestaat hier uit een feest, waarbij een groep van alleen mannen rond een barbecue zitten, al drinkend en kletsend bij een temperatuur van 5 tot 10 graden. Dat ik daar alleen naar toe zou gaan kon ik natuurlijk niet maken.

Na vier dagen werd de reis weer vervolgd naar Summit-Hotel in Kathmandu. Daar hebben we nog enkele dagen genoten van de rust en het heerlijke weer.

De laatste dag werd afscheid genomen van het zeer gastvrije personeel van het hotel en werd de kleding die we niet meer nodig hadden verdeeld. De vlucht naar huis was vermoeiend, mede doordat we midden in de nacht aankwamen en dat Anne met een andere vlucht naar huis kwam. Bovendien was het hier in Nederland echt winter. Wat we in Nepal natuurlijk niet hadden.

We kunnen terugzien op een geweldige vakantie, waar we veel indrukken hebben opgedaan.

Ik wens de lezers alle goeds.

Groet Ad van Tetering

De verkiezingen: een analyse

Het is altijd aardig om te kijken of aan de kille cijfers van de verkiezingen ook een bepaalde uitleg/duiding te geven is. Vier jaar geleden hebben we dat ook eens gedaan; ik ben benieuwd welke wetenswaardigheden er nu achter de cijfers zouden kunnen zitten.

Eerste opmerkelijke constatering is dat de opkomst (50,72%) weer lager is dan 4 jaar geleden (57%). Een verklaring hiervoor is dat zowel de lokale als landelijke politiek niet positief prikkelt om te gaan stemmen. Een andere die ik las was, dat de mondige burger van nu er steeds meer moeite mee heeft om zomaar een ander persoon/ partij mandaat te geven om voor hem of haar te spreken dan wel te beslissen. "Ze moeten maar eens naar mij luisteren". Tegenstrijdig daaraan is natuurlijk dat wanneer je niet gaat stemmen je eigenlijk helemaal niets te zeggen hebt.

Als we kijken naar de verschillende partijen zien we dat de VVD van 4 naar 3 zetels is gegaan. Lijsttrekker Geert Huijpen heeft in vergelijking met 4 jaar geleden veel stemmen in moeten leveren (bijna een halvering 1616 toen en 837 nu). De nummer 2, Thomas Melisse, heeft erg veel stemmen behaald. (444). Waarschijnlijk omdat hij goed campagne gevoerd heeft en de jeugd (vooral die in Hoeven) heeft aangesproken. Van de andere kant mag niet uit het oog verloren worden, dat vele landelijke VVD-stemmers, die de lokale politiek gevolgd hebben, bewust niet op de lijsttrekker hebben gestemd, maar op de nummer 2.

Diverse burgers hebben het ook zo tegen mij (en anderen) verteld. Nummer 3 van de VVD Tineke van de Borst heeft de voorkeursdrempel gehaald (143 stemmen) maar heeft beduidend minder stemmen dan toen ze namens de VAK 4 jaar geleden campagne aanvoerde (254 stemmen). Zij komt binnen 5 jaar tijd namens 3 verschillende partijen

(Gemeenschapsbelangen, VAK, VVD) in de raad. Opmerkelijk toch. Ook opmerkelijk is, dat de lijsttrekker van de VVD in de krant laat optekenen maar op 2 stemmen na de grootste te zijn (terwijl er dat 361 met het CDA scheelt!) en dat ze van 0 naar 3 zetels zijn gegaan. Als ze het zo willen verkopen, dan hadden ze het lef moeten hebben als echte nieuwe partij (lijst Huijpen ofzo) de verkiezingen in te gaan. Dan hadden ze recht van spreken gehad.

Bij de WOS lijkt eenzelfde kiezersgedrag te gelden als bij de VVD. Relatief weinig stemmen voor de lijsttrekker Jan Akkermans (701) en veel voor de nummer 2 Anita Olsthoorn (420). Vier jaar geleden had

de lijsttrekker van de WOS (Anita Olsthoorn) nog ruim 1400 stemmen. Ik heb persoonlijk niet kunnen achterhalen of er bewust niet op Jan Akkermans is gestemd of dat er bewust wel op Anita Olsthoorn is gestemd. Ik heb daar wel iets over gehoord, maar dat is te weinig om er hier een uitspraak over te doen. Tekenend is wel dat de WOS 4 zetels behoudt, maar dat behaalt met beduidend minder stemmen dan 4 jaar geleden (2315 4 jaar geleden, nu 1742, bijna 600 stemmen minder = 3%)

Progressief Halderberge (PH) moet een stevige veer laten. Zij gaan van 4 naar 2 zetels. Gênant voor PH (en onze democratie) is wel dat zij met meer stemmen minder zetels (2) hebben dan een partij (Hoeven 2000) met absoluut gezien minder stemmen. En dat dat puur met de lijstverbinding te maken heeft. Vraag is of deze uitslag voor PH te maken heeft het vertrek van Jan Brans en Christ Hellemons of met de landelijke PvdA. In ieder geval haalt lijsttrekker Toos Verschuur beduidend minder stemmen (838) dan haar voorganger Jan Brans. Feit is wel dat de lijsttrekker Toos Verschuur relatief veel stemmen (167, 16,4 %) haalt in Bosschenhoofd. Daar heeft ze campagne gevoerd mbt de zuidelijke rondweg. Frits Hartevelde haalt de kiesdrempel niet. Mevr. Mekkaoui komt een stem te kort.

Hoeven 2000 haalt net als voorgaande jaren weer 3 zetels en wederom door het binnenhalen van de restzetel. Lijsttrekker Ad Wijnen haalt 541 stemmen. Het vertrek van stemmentrekker Carlo Buijs, die op wonderlijke wijze 4 jaar geleden buiten de raad werd gehouden, wordt opgevangen door Gisela van Beek (237) en Jan Zagers (171), die beiden met voorkeursstemmen in de raad komen en daarvoor Vincent Kessels en Angela Martens er buiten houden. Jan Zagers dus ook weer terug, voor inmiddels zijn 5^e partij waar hij bij zit en voor in de raad komt. Zeer opmerkelijk!

Gemeenschapsbelangen (GB) houdt zijn 2 zetels, maar heeft hiervoor minder stemmen (9,8 % tegen 10,8) dan 4 jaar geleden. Jurgen Pertijs heeft iets minder stemmen. Thijs Graste (226) die ook een stevige persoonlijke campagne heeft gevoerd gaat over Jan van Hoek heen (die deze keer 186 stemmen haalt). Dit heeft tot gevolg dat Jan van Hoek niet terug in de raad wordt gekozen. GB heeft niet de stemmen van de VAK van 4 jaar geleden terug kunnen winnen. Zij hebben waarschijnlijk veel last gehad van het actiecomité rondweg dat ronduit onfatsoenlijk en agressief tegen GB campagne heeft gevoerd.

CDA
HALDERBERGE

Johan Paantjens
Voorzitter
Tel: 0165-
513778

Gied van Lier
Secretaris/
penningmeester
tel: 0165-
502933

Kees Groen
Tel: 0165-508172

Roeland van
Woerkom
Tel.: 06-10269712

C

D

A

ONS is weer terug naar zijn roots gegaan en heeft zich weer meer geprofileerd als Oudenbosche partij. In 2006 met 1 zetel in de raad (maar na de komst van Toos Ossenblok met 2). Toos doet het als lijsttrekker beter (593 stemmen) dan Wim van Overveld 4 jaar geleden (393). Zij is de enige van ONS die de kiesdrempel haalt. Jan Mollen mag haar als no 2 vergezellen. Wim Daas komt 2 stemmen te kort om terug te keren in de raad. Bij de berekening van de restzetel valt op dat ONS 9 stemmen te kort heeft om die zetel te kunnen pakken! Zo blijkt maar weer: iedere stem is er een en kan een wereld van verschil opleveren.

De VDG was de meest onzekere factor qua voorspelling. Ik had ze op 2 zetels geschat. Een globale berekening Christ Hellemons ruim 200 stemmen, Jan Brans ruim 200 stemmen, Jan Sep 150 stemmen, Toon Hermus en Cock van de Klundert samen 150 stemmen en dan nog wat anderen (als Jos Lazeroms die in Gastel campagne voerde) dan ga je toch al gauw richting 900 stemmen. Maar het pakte anders uit. Vooral de nog geen honderd stemmen van Jan Brans is verrassend laag. Jan, Cock en Toon komen samen op 225 stemmen toch niet de 300 die ik gedacht had. Wellicht pakken ze door dat alles, geen 2 zetels. Jan Brans is de 2^e wethouder die niet terugkeert in de raad.

Tot slot het CDA. Het is natuurlijk opvallend dat ik als lijsttrekker zo veel stemmen haal. Veruit het meeste aantal stemmen (1360) dat een lijstaanvoerder haalt. Een verklaring ervoor kan ik

niet direct geven. Maar ik denk wel dat de grote lijn van onze campagne: niet met modder gooien, anderen niet zwart maken, uitgaan van eigen kracht (zoals Toon Koevoets zou zeggen), daarin toch wel meespeelt. Als burgers op een partij willen stemmen en zij stemmen op de lijsttrekker dan heeft dit natuurlijk tot gevolg dat er minder stemmen over blijven voor de anderen op de lijst. Frank Rockx haalt de kiesdrempel nog ruimschoots wel. Maar Ad (125) en Kees (128) tot ieders verrassing niet. Roeland doet het met bijna 80 stemmen als onbekende Halderburger erg goed. Zijn persoonlijke actie in de vorm van langs de deur gaan en aanbellen heeft een mooi resultaat opgeleverd. Corina haalt met haar 67 stemmen er net wat meer dan in het verleden bij de WOS.

Wat betekent dit alles.— Het is verwonderlijk dat de lokale partijen 11 zetels halen (van de 21 dus een meerderheid) maar dat zij "slechts" 47% van de stemmen halen. Dat komt door de 2 restzetels die zij door de lijstverbinding weten te bemachtigen. Dit betekent wel dat zij daardoor een meerderheid in de raad hebben en daardoor, hoe je het ook wendt of keert, het initiatief kunnen nemen bij de onderhandelingen. Prettig is wel om te mogen constateren dat het CDA met zijn goede verkiezingsuitslag de meest voor de hand liggende partij is om een goede, stabiele en brede coalitie te vormen. Wordt vervolgd!

Jan Paantjens

